

Zbliża się czas podsumowania pracy naukowej i dydaktycznej Leosia. Towarzyszą mu wyróżnienia i krzyże zasługi, m.in. od Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, wręczony podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2007/2008. To konsekwencje wieloletniej twórczej pracy naukowej.

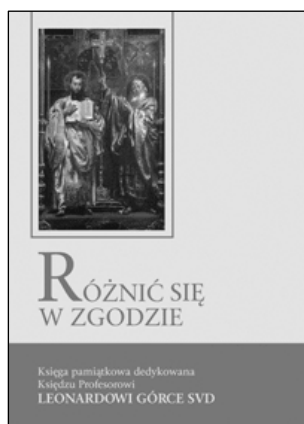
Naturalnie nie ma uprawiania nauki bez entuzjazmu dla tego, co się robi. Leos wprost zaraża swoim entuzjazmem. Są też w jego pracy naukowej ograniczenia uwarunkowane przede wszystkim zdrowiem i czymś bardzo subtelnym, co mogą zauważyć tylko najbliżsi. Jest on perfekcjonistą, odpowiedzialnym nie tylko za treść, ale i za formę, co sprawia, że zadania, które inni wykonują w błyskawicznym tempie, on na ten sam cel potrzebuje znacznie więcej czasu. Nigdy do końca nie jest zadowolony ze swoich dzieł. Dlatego tworzy niewiele, ale tego, co wychodzi spod jego ręki, nie musi się wstydić.

Ktoś z jego bliskiego otoczenia powiedział, że „teraz zbiera życzliwość, którą siał przez lata jako człowiek mądry, dobry i ireniczny”. Oby nadal towarzyszyła mu ludzka serdeczność i zdrowie. *Ad multos annos!*

SŁAWOMIR PAWŁOWSKI SAC

Instytut Ekumeniczny KUL

KSIĘGA PAMIĄTKOWA *RÓŻNIĆ SIĘ W ZGODZIE*

Księga pamiątkowa *Różnić się w zgodzie* (red. S. Pawłowski, Lublin 2008: Wydawnictwo KUL, ss. 392) jest dedykowana Księdzu Profesorowi Leonardowi Górcie SVD z okazji 40-lecia pracy naukowo-dydaktycznej, którą rozpoczął w Wyższym Seminarium Misyjnym Księży Werbistów w Pieniężnie w 1968 r., aby od 1973 r. kontynuować ją przede wszystkim w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Jest ona wyrazem szacunku grona Współpracowników i Przyjaciół Jubilata dla Jego Osoby i zasług.

Tytuł Księgi – *Różnić się w zgodzie* – nawiązuje do wewnętrznej postawy Ojca Profesora i jego naukowych pasji ekumenicznych. Ideę „zgodnej różnorodności” ilustrują w księdze dwa obrazy. Pierwszy – to umiłowany przez Jubilata obraz Jana Matejki *Św. Cyryl i św. Metodej (Apostołowie Słowian)*. Obraz ten, namalowany w 1885 r. z okazji tysiąclecia śmierci Metodego i poświęcony przez papieża Leona XIII, został ofiarowany przez Jana Matejkę świątyni w Welehradzie jako dar narodu polskiego

„na znak wspólności ludów słowiańskich w Kościele katolickim” – jak głosi dokument podpisany przez polską delegację pątników. Druga ilustracja to zdjęcie Ojca Profesora wykonane w Supraślu (wrzesień 2007) w pobliżu monasteru Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, na terenie katakumb i dawnej cerkwi Zmartwychwstania Chrystusa, na tle dwóch połączonych bratersko krzyży – zachodniego (łacińskiego) i wschodniego (bizantyjskiego).

Księga składa się ze wstępu, zawierającego listy gratulacyjne od władz kościelnych i uczelnianych, oraz z trzech części. Pierwsza część, zatytułowana *Wokół Osoby i myśli Jubilata*, zawiera życiorys i biogram naukowy Ojca Profesora, wykaz jego publikacji oraz dorobku promotorskiego i recenzenckiego, a także artykułów zawierających sporo odniesień do Osoby Jubilata. Druga część nosi tytuł *Teologia jedności*, trzecia – *Chrześcijaństwo Wschodu i Zachodu*. Całość zawiera 23 artykuły. Artykuły napisane po polsku zawierają streszczenie obcojęzyczne. Publikacja ma charakter ekumeniczny, nie tylko ze względu na podejmowaną tematykę, ale także na wielowyznaniowe grono autorów.

Wszystkim Autorom, poczynając od Księdza Kardynała Stanisława Nagy’ego oraz Księża Arcybiskupów i Biskupów, Władzom i Profesorom Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz innych ośrodków uniwersyteckich, Wydawnictwu KUL, a także Współbraciom Jubilata, redaktor Księgi oraz Instytut Ekumeniczny KUL składa serdeczne podziękowania.

LEONARD GÓRKA SVD
Instytut Ekumeniczny KUL

O POWOŁANIU EKUMENICZNYM TEOLOGA

Drodzy zebrani Przyjaciele!

Stojąc dziś przed Wami i patrząc na ofiarowaną mi przed chwilą księgę, mogę zapewnić, że jednym z najpiękniejszych darów ludzkiego serca jest Wasza życzliwa obecność. To ona jest dziś sprawczynią mojej radości i wdzięczności. Na podziękowania będzie jeszcze czas, ale już teraz chcę wyrazić słowa podziękowań tym wszystkim, którzy byli z nami wczoraj w tej auli, a także wszystkim, którzy stawali wczoraj i dziś na tej ambonce, aby dzielić się swoją nauką, refleksją i wrażliwością ekumeniczną. Niech dobry Bóg obdarza Was swoją miłością i błogosławi udzielając potrzebnych w życiu darów.

Temat wybrany do mojego zamykającego tę uroczystość słowa zasługuje z pewnością na szerszą i pogłębioną refleksję i opracowanie. Dzisiaj chcę podzielić się jedy-